

**הלוקח יין מן הבותים.** הכל מפורש בפרק כל הגט (גיטין)  
דף כה. וס' :  
**אלא לעולם כל הנלקט.** הקשה רבינו טוביה תקשה דרבי יוחנן  
לדרבי יוחנן דלית ליה לרבי יוחנן ברירה והאמר רבי יוחנן

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

**הלוקח יין מבין הבותים** אומר שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה עשרה מעשר ראשון ט' מעשר שני ומיחל ושותה מיד דברי ר' מ' ר' יהודה ור' יוסי ור' א' אוסרין אמרי סוף סוף אמאי קא אפכת לה למתניתין משום דקשיא דר' יוחנן אדרבי יוחנן דאמרת לר' יוחנן לא תימא כל הנלקט אלא אימא כל המתלקט אלמא אית ליה ברירה והא רבי יוחנן לית ליה ברירה דאמר רב אסי א"ר יוחנן האחין ישחלקו לקוחות הן ומחזירין זה לזה ביובל אלא לעולם כל הנלקט ורבי יוחנן סתמא אחרינא אישכח דתנן אין הגונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל אמאי בשלמא לגנב ראשון לא משלם וגונב מבית האיש ולא מבית הגנב אלא לבעלים נשלם אלא לאו ש"מ זה לפי שאינו שלו וזה לפי שאינו ברשותו ומאי חזית דאזיל בתר ההיא סתמא ליעביד כי האי סתמא דצנועין משום דמסייע ליה קרא ואיש כי יקדיש את ביתו קדש לה' מה ביתו ברשותו אף כל ברשותו אמר אביי אי לאו דא"ר יוחנן צנועין ורבי דוסא אמרו דבר אחד הוה אמינא צנועין אית להו דרבי דוסא ורבי דרבי דוסא לית ליה דצנועין צנועין אית להו דרבי דוסא ומה בגנב עבדו רבנן תקנתא עניי צריכא למימר ר' דוסא לית ליה דצנועין עניי הוה עבדו להו רבנן תקנתא אבל גנב לא עבדו ליה רבנן תקנתא אמר רבא אי לאו דא"ר יוחנן צנועין ורבי דוסא אמרו דבר אחד הוה אמינא מאן תנא צנועין ר"מ היא לאו א"מ מעשר ממון גבוה הוא ואפילו הכי לענין פרייה אוקמיה רחמנא ברשותיה דכתיב ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשייתו יוסף עליו קרייה רחמנא מעשרו ומוסיף חומש כרם רבעי גמי גמר קדש קדש ממעשר כתיב הכא קדש הלולים וכתיב גבי מעשר וכל מעשר הארץ מוצע הארץ מפרי העץ לה' הוא קדש מה קדש דכתיב גבי מעשר אע"ג דממון גבוה הוא לענין פרייה אוקמיה רחמנא ברשותיה אף האי קדש גמי דכתיב גבי כרם רבעי אע"ג דלאו ממון דידה הוא לענין אחולי אוקמיה רחמנא ברשותיה דהא כי איתיה ברשותיה גמי הא לאו דידה הוא והא מצי מחיל משום הכי מצי מחיל אבל גבי לקט כיון דממונא דידה כי איתיה ברשותיה הוא דמצי מפקר ליה כי ליתיה ברשותיה לא מצי מפקר ליה אמר רבינא אי לאו דא"ר יוחנן צנועין ורבי דוסא אמרו דבר אחד הוה אמינא מאן תנא צנועין רבי דוסא היא כי היכי דלא תקשי סתם משנה לרבי יוחנן ורבי יוחנן

(א) דמאי פ"י מ"ד סוה  
ב: וימא נ: עירובין לו:  
ממילא כב. חולין ד. ויטין  
כח. כח. מוס' דמאי פ"י  
ט בילא ח: זכירות נב: ט.  
ו' ויטין כח. מתא. א. לעיל  
סב: ד. ויטין סח: ע"ש  
ב"מ ו. פ"י סב. חולין קלט.  
תמורה ט. כט: ערובין כח.  
קדושין כד. ויט"ג.  
ו' ויטין ד"ל. ויטין  
דמאי פ"י. ויטין  
מ"ב. ויטין ס"ל כ"כ  
והא דמאי סח: על עולא  
והא דמאי ס"ל כ"כ דוסא  
מ"א ומה שזכר למתן כ"כ.  
העקם מחולין גרסאות,  
ו' ויטין כח. ויטין  
קדושין ג"כ. נשלש  
ובשמיט ויטין ר"מ ובס'  
פ"י.

## הגהות הב"ח

(א) תיר"ד קדש וי'  
ערך חולין בשלישית  
שאל מעשר שני נוהג  
בשלישית והוא רלוא:

## רבינו הגנאל

הלוקח יין מבין הבותים  
בערב שבת ושכח ולא  
הפריש אומ' שני לוגין  
שאני עתיד להפריש וכול'.  
וכבר פירשנו זו המשנה  
בהכל שוחטין לפיכך אין  
באנו מאריכין באנן. אומ'  
שני לוגין שאני עתיד  
להפריש הרי הן תרומה,  
עשרה מהן מעשר, תשעה  
מעשר שני, ומיחל ושותה  
דברי ר' מאיר. ר' יהודה  
ו' ויטין ו' שמע' אורסין.  
ר' מאיר סבר שותה  
והנשאר בגד נתברר כי הן  
הן שהפריש מקדוש לשום  
תרומ' ולשום מעשר ואילו  
ר' יהודה ו' ויטין ו' ויטין  
שמע' סבר דלמא השתא  
היה הוה התרומה  
והמעשר דאין ברי מנין  
מתברר שאתן שהפריש  
אין הן, ואם לא תעמיד ר'  
יהודה בלקט שכבר נתברר  
לנו מה שנקט קשיא דר'  
יהודה אדר' יהודה. וכיון  
שהקדשנו דר' יהודה לית  
ליה ברירה, הדרנן  
לאקשויי או הכי ר' יוחנן  
דאוקי ר' דוסא דאית ליה  
ברירה כצנועין, מכלל  
דצנועין גמי אית להו  
ברירה, דאמ' האחין  
שחלקו ביבסיי אביהן  
מחזירין זה לזה ביובל,  
דלא איחברין שחלקו  
שנטל הוא ודאי החלק  
שנטל הוא אביו, אלא יש  
לימר שמא החלק שנטל  
אחיו הוא חלקו והחלק  
שנטל הוא חלק אביו  
וכאילו מכר חלקו לאחיו  
ואחיו מכר חלקו לו לפיכך  
מחזירין ביובל כדון כל  
מקנה. ופרקינן, לעולם  
מתני' כל הנלקט הוא,  
הוא דאית ליה ליה ברירה,  
ואינו פודה אלא דבר  
שנתברר ששלקו, ואף על  
פי שאינו בידו. וזה שאמר  
ר' יוחנן אין אדם מקדיש  
דבר שאינו ברשותו,  
סתמא אחרינא אישכח  
וסמין עליה, דאין אין  
הגונב אחר הגנב משלם  
כפל ולא הוטבה ומוכר  
מאחר הגנב משלם ר' וי',  
ואמאי בשלמא לגנב לא  
משלם וכול'. ואמאי סמך  
ר' יוחנן והאי סתמא

בב א מ"י פ"י סוה  
מעשר ה' א סמג  
עין קלה:  
בב א מ"י פ"י סוה  
עשומה ויובל ה' א:  
בב א מ"י פ"י סוה  
מעשר שני ה' א  
סמג לאון סד:

## תורה אור השלם

1. כי יתן איש אל רעהו  
כסף או כלים לשכר  
וגנב מבית הקדש אם  
יקצא הקנב יקנב  
שמות כב ו  
2. ואיש כי יקדש את  
ביתו קדש ל' ויטין  
הבין בין טוב ובין רע  
באשר יקדש אתו הבין  
בן יקום: ויקרא כז לא  
3. ואם גאל יגאל איש  
ממעשרו חמשייתו יסף  
עליו: ויקרא כז לא  
4. ובשנה הרביעית יתן  
כל פרוי קדש הלולים  
ל' ויקרא כז לא  
5. וכל מעשר הארץ  
מוצע הארץ מפרי העץ  
ל' הוא קדש ל' ויקרא כז לא

## מוסף רש"י

הלוקח יין מבין  
הבותים. וסמג סמג לא  
מפריש תרומה ואין לו  
מלס להפריש לתוך  
תרומה ומעשר (שד"ח לו)  
ובע"ז סוה כב. וסמג  
גמ' אמת חשב לזה ואין  
א"י נפקת מקדושה על  
ידהס והס שדוים על  
המעשרות ועל התרומה,  
ולא עמיה הארץ שרונ  
מעשרין ויטין מפריש  
תרומה, אכל סמג  
סמג על כפל והלקט  
מס' כר' לעשר והא  
(גיטין כה). ואשמעין הכא  
דכומס חשד התרומה,  
דקתני שני לוגין שני  
עמד להפריש כ' ומשנה  
זו קדש מקדש דמור על  
יטס נשנים (שד"ח לו).  
שני לוגין שאני עתיד  
להפריש. מן המאה, הרי  
דו. מחזיר (שד"ח לו).  
תרומה. גדולה, ואח"כ  
עשה ממה שנתפרש עשרה  
מדות, מפריש עשרה  
למעשר ראשון ושמיניו  
תשעים מדות ומפריש מן  
תשעה למעשר שני (שד"ח לו).  
בב. ומיחל. מעשר שני  
שהוא יכול לתקנו מיד גלג  
הפרעה לאחר שקרא עליו  
ס' ויטלנו ככל מקום שהוא  
על המעשה (שד"ח לו).  
הואל יכול לתקנו בלמיה  
צעלמא ויטל הרי הוא  
מחולל על המעשה שיש לו  
בתוך ביתו לא הוסיף לו  
חמסם לשמותו ולפסוק על  
הברכה, אכל בתרומה  
ואשר מעשרות תמכין  
אזרייה ולחבר תמכין  
שפירשם לחמין הוסיף  
הכר שזו היא התרומה  
וח' לא שמה אלא חמין.  
(שד"ח לו). ורשונה מיד.  
ולחבר זמן ויפריש התרומה  
והמעשר ואחריה הוסיף  
הכר שזה תרומה (שד"ח לו).  
ולחבר שמה שקרא שם לא  
ל' מיד עטל ונשמה מלג  
יין לשמינו הוא הנכר  
לחולין, ולכשינו לו כלס  
ויולל מן העד לתרומה  
הוא הנכר לתרומה ויש  
ברירה (גיטין כה) וישמה  
ממנו ללחבר אלא שיתר  
(ויטא לו). ר' יהודה כו' אוסרין.  
ע' שפירש ממש, דקשני אין ברירה ואכל סוס וסוס  
(שד"ח לו). האחים שחלקו לקוחות הוא. ולא אמרינן הוסיף לכל אחד חלק  
ממנו יובל והדר שקליה דמעשיקא (גיטין כה). וסחורין וחולקין (בבבבבבבב).